

שמותיו של הקב"ה

$$\text{כ"ו} = \text{י} - \text{ה} - \text{ו} - \text{ה}$$

$$\text{מ"ה} = \text{י"ד} - \text{ה"א} - \text{ו"א} - \text{ה"א}$$

$$\text{ב"ן} = \text{י"ד} - \text{ה"ה} - \text{ו"ו} - \text{ה"ה}$$

$$\text{ס"ג} = \text{י"ד} - \text{ה"י} - \text{ו"ו} - \text{ה"י}$$

$$\text{חסד} = \text{ע"ב} = \text{י"ד} - \text{ה"י} - \text{ו"ו} - \text{ה"י}$$

ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן

מדוע ב"ן כותבים בסוף:

כותבים בסוף המשפט עם גו"ן סופית.

ב"ן בגימטריא – 9, כיצד:

ק = מאה, ר = מאתיים, ש = שלוש מאות, ת = ארבע מאות. אחרי ת' מונים לפי מנצפ"ך. הראשון בסדר הא"ב הוא מתוך מנצפ"ך – ך. ואם ת' = ארבע מאות, ך = חמש מאות ואחריו ם = שש מאות ואחריו ן = שבע מאות שהוא במספר קטן שבע. ב"ן = כ' ± ז' = ט'.

התשיעיות חביבות ביותר שכן כל הכפולות שלהם ג"כ שוות תשע, כגון תשע כפול תשע = שמונים ואחד, א"כ שמונה בתוספת אחד שווה לתשע.

אמת הוא חותמו של הקב"ה, גם שווה לתשע:

$$\begin{array}{c} \text{א} \\ \text{מ} \\ \text{ת} \end{array} \\ 4 \pm 4 \pm 1 = 9$$

ולכן נכתב ב"ן בסוף ועם ן, היינו מניחים אותו בסוף המשפט כדי שיחתום את המשפט ב – ן סופית ואז סכמו יהיה תשע כמו חותמו של הקב"ה, וכן ב"ן חותם את המשפט של סכומי שמותיו של הקב"ה.